

جدول ۱- روند تکامل کمیته ی حسابرسی در آمریکا	
۱۹۴۰	کمیسیون بورس اوراق بهادار ایجاد کمیته های حسابرسی را توصیه کرد (نشریه ی حسابداری شماره ی ۱۹). به ویژه، کمیسیون بورس و اوراق بهادار توصیه کرد که سهامداران در مجمع سالانه حسابرسان و کمیته ای از مدیران غیر اجرایی را به حسابرسان معرفی کنند. همچنین، هیأت راهبری بورس نیویورک توصیه ی مشابهی را منتشر کرد.
۱۹۶۷	کمیته ی اجرایی انجمن حسابداران رسمی آمریکا به شرکت های سهامی عام توصیه کرد برای معرفی حسابرسان و بحث و تبادل نظر درباره ی موضوعات حسابرسی کمیته های حسابرسی را تشکیل دهند.
۱۹۷۲	کمیسیون بورس و اوراق بهادار نشریه ی حسابداری ۱۲۳ با عنوان "حضور مدیران برون سازمانی در ترکیب کمیته های حسابرسی" را منتشر کرد.
۱۹۷۳	بورس نیویورک گزارشی را با عنوان "توصیه ها و نظرات مرتبط با گزارشگری مالی به سهامداران و موارد مرتبط" را منتشر کرد، در این گزارش به شرکت های فهرست شده تشکیل کمیته ی حسابرسی به شدت توصیه شد.
۱۹۷۴	کمیسیون بورس و اوراق بهادار قانون A ۱۰۴ را در ارتباط با مقررات نمایندگی اصلاح کرد. ثبت نام کنندگان در بیانیه های نمایندگی شان موظف به افشای وجود کمیته ی حسابرسی و پرشمردن اعضای کمیته شدند.
۱۹۷۷	بیانیه ی خط مشی کمیته ی حسابرسی بورس نیویورک هریک از شرکت های محلی فهرست شده در بورس را موظف به ایجاد و حفظ مدیران برون سازمانی پیش از ۱ جولای ۱۹۷۸ کرد.
۱۹۸۷	کمیسیون ملی گزارشگری مالی متقلبانانه به کمیسیون بورس و اوراق بهادار توصیه کرد تمام شرکت های عام به داشتن کمیته ی حسابرسی ملزم شوند.
۱۹۸۷	انجمن ملی واسطه های اوراق بهادار در ناشر عضو این انجمن را ملزم به ایجاد کمیته ی حسابرسی کرد.
۱۹۹۱	کنگره ی قانون بهبود سپرده ی فدرال شرکت بیمه را ایجاد کرد. این قانون به منظور ایجاد کمیته ی حسابرسی در نهادهای سپرده گذاری بیمه ای که ۱۵۰ میلیون دلاریا بیشتر دارایی دارند ارائه شد.
۱۹۹۳	بورس آمریکا تمام شرکت های فهرست شده را ملزم به ایجاد کمیته ی حسابرسی کرد.
۱۹۹۴	انجمن حقوق آمریکا اصول راهبری شرکتی: تحلیل و توصیه ها را منتشر کرد. این انجمن به شدت از مفهوم کمیته های حسابرسی حمایت و پشتیبانی کرده است.
۱۹۹۹	هیأت استانداردهای مستقل نخستین استانداردش با عنوان "بحث و تبادل نظر مستقل با کمیته های حسابرسی" را منتشر کرد، این استاندارد حسابرسان مستقل را ملزم به انتشار تائیدنامه ی مستقل سالیانه به کمیته ی حسابرسی شرکت کرد.
۱۹۹۹	کمیسیون بورس و اوراق بهادار به منظور اجرای چندین توصیه ی کمیته ی بلوریون که با هدف اثربخشی کمیت های حسابرسی شرکتی انجام شده است تغییراتی را در مقرراتش تصویب کرد. به موجب این تغییرات شرکت های ثبت شده ملزم به افشای ترکیب و نحو هی عمل کمیته های حسابرسی هستند.
۲۰۰۲	قانون سارینز آکسلی تصویب شد. بخش های ۳۰۱، ۲۰۲، ۲۰۴، ۳۰۱ این قانون به بحث در ارتباط با کمیته ی حسابرسی پرداخته اند: ✓ وجود: بر اساس بخش (۱) ۳۰۱ هر ناشر در راستای اهداف گزارشگری مالی و نظارت بر حسابداری و حسابرسی صورت های مالی باید کمیته ی حسابرسی ایجاد کند. ✓ ترکیب: بر اساس بخش (۳) ۳۰۱ هر عضو کمیته ی حسابرسی باید مستقل از اعضای هیأت مدیره باشد. ✓ مسئولیت های مرتبط با موسسه های حسابداری رسمی: بر اساس بخش (۲) ۳۰۱ شرکت حسابرسی باید مستقیماً مسئول انتصاب، پاداش، و نظارت بر کار حسابرس مستقل باشد. ✓ شکایت ها: بر اساس بخش (۴) ۳۰۱ کمیته ی حسابرسی باید رویه هایی را برای دریافت، حفاظت، و برخورد با شکایات های مرتبط با حسابداری شرکت، کنترل های حسابداری داخلی، و موارد حسابرسی ایجاد کند. ✓ اختیار انتخاب مشاوران: بر اساس بخش (۵) ۳۰۱ کمیته ی حسابرسی باید اختیار استخدام مشاوران حقوقی و سایر مشاوران مستقل را برای انجام وظیفه ی نظارتی اش داشته باشد. ✓ منابع مالی: بر اساس بخش (۶) ۳۰۱ شرکت باید منابع مالی مناسب را جهت پرداخت پاداش حسابرس مستقل و مشاوران استخدام شده ی کمیته ی حسابرسی تامین کند. ✓ الزامات پیش تصویب: بر اساس بخش (۱) ۲۰۲ کمیته ی حسابرسی باید تمامی خدمات ارائه شده ی حسابرس مستقل را از پیش تصویب کند. ✓ ابلاغ: بر اساس بخش ۲۰۴ حسابرس مستقل باید تمامی رویه ها و نحوه های عمل حسابداری مهم، برخورد با اصول حسابداری پذیرفته ی همگانی، و سایر ارتباطات مکتوب بین حسابرس و مدیریت را به کمیته ی حسابرسی مشتری ابلاغ کند.
۲۰۰۳	کمیسیون بورس و اوراق بهادار دستورالعمل هایی را در ارتباط با افشای الزامی در بخش های ۴۰۶ و ۴۰۷ قانون سارینز آکسلی ۲۰۰۲ منتشر کرد.